

در باره پرونده قتل‌های زنجیره‌ای
و محاکمه شرکت‌کنندگان کنفرانس برلین
پرونده قتل‌ها را

نمی‌توان رفع و رجوع و سرهم‌بندی کرد
کسی که مثلا صراحتا اقرار کرده که من چشم‌ها را بستم، دستها را بستم،
طناب را انداختم، آنقدر طناب را فشار دادم تا ناخن‌های قربانیان این
پرونده سیاه شد، با قرار کفالت و نه وثیقه، آن هم وجه‌الکفاله ۳۰ میلیون
تومانی آزاد شده است
به نقل از سایت برای آزادی

روز شنبه ۲۲ آبان رادیو همیستگي با ناصر زرافشان وکیل خانواده‌های زندیداران
مختاری و پوینده همچنین وکیل دکتر فریبرز رییس‌دانا اقتصاددان و متهم به اقدام
 علیه امنیت ملی در دادگاه شرکت‌کنندگان کنفرانس برلین گفتگویی صورت داد که متن
 آن در سایت برای آزادی در اینترنت نیز درج شده است. این مصاحبه را به نقل از منبع
 مذکور می‌خوانید:

سعید افشار: پرونده قتل‌های زنجیره‌ای به کجا رسیده است؟
ناصر زرافشان: پرونده ماه قبل با صدور کیفرخواست برای ۱۸ نفر به دادگاه ارسال شده
 بود که از این ۱۸ نفر به جز ۲ نفرشان، یعنی مصطفی کاظمی و مهرداد عالیخانی، بقیه به
 قید کفالت آزاد بودند. ما نقص‌هایی از این پرونده گرفتیم. از جمله این که این ۱۸ نفر
 عمدتا عوامل اجرایی (قتل‌ها) بوده‌اند و مساله آمریت در قتل‌ها روشن نشده بود. این
 ایراد هم که در مجلس هم البته مطرح شد، عنوان کردیم که قتل دکتر مجید شریف و پیروز
 دوانی نیز از مواردی که در پرونده مطرح است. از طرف مجموعه اجرایی قتل‌ها اقرار و
 اعتراف شده است که این‌ها (مجید شریف و پیروز دوانی) را هم به قتل رسانده‌اند. این
 در حالی است که در مورد این موارد تحقیقی صورت نگرفته است. مورد دیگر که مطرح
 کردیم و در نامه خانم پرستو فروهر به قوه قضاییه هم به آن (اشاره) شد، این بود که
 تحقیقاتی که از سعید امامی صورت گرفت به طور کامل از پرونده حذف شده است.
 درست است که سعید امامی از بین رفته است و نسبت به او قرار موقوفی تعقیب هم
 صادر شده است و جزو ۱۸ نفری که برای آنها کیفرخواست صادر شده نیست، اما هیچ
 دلیلی ندارد که وقتی قرار موقوفی تعقیب علیه کسی در یک پرونده صادر می‌شود، همه
 اظهارات، اقرار و اعترافات که از او به عمل آمده از بین برود. زیرا آن تحقیقات جزو
 لاینفک پرونده است و ارتباطی با سرنوشت شخصی سعید امامی نداشته است. به
 اعتقاد بنده تحقیقات به کل ماجرأ مربوط است، به نحوه ارتباط امامی با دیگران، نحوه
 وقوع قتل‌ها و مساله آمریت. یعنی سعید امامی را باید حلقه واسطی فر کرد بین
 عوامل اجرایی قتل‌ها با مجموعه آمرین آنها. این‌ها (که برشمرده شد) موارد نقص پرونده
 بود. اگر موارد نقص دیگری وجود داشته باشد، دادگاه مکلف است به آنها اشاره و
 تکمیل‌شان کند. بنابراین پرونده برای تکمیل تحقیقات به دادسرا برگشته است. ضمنا
 برای شما اشاره می‌کنم که اکثر ۱۶ نفری که آزاد هستند با قرارهای کفالت و وجه‌الکفاله
 ۳۰ میلیون تومانی آزاد شده‌اند. یعنی کسی که مثلا صراحتا اقرار کرده که من چشم‌ها را
 بستم، دستها را بستم، طناب را انداختم، آنقدر طناب را فشار دادم تا ناخن‌های قربانیان
 این پرونده سیاه شد، با قرار کفالت و نه وثیقه، آن هم وجه‌الکفاله ۳۰ میلیون تومانی آزاد
 شده‌اند. یعنی کارمند دیگری از همکاران ایشان آمده و با یک رقم ۳۰ میلیون تومانی به
 قول عوام ضمانت او را کرده است. او اگر روزی نتواند این آدم را در دادگاه حاضر کند،
 این رقم را خواهد پرداخت. این در حالی است که در میان متهمان کنفرانس برلین کسانی
 هستند که ۵۰ میلیون تومان وثیقه سپرده‌اند، آن هم برای این که فقط و فقط در زمینه
 محیطزیست یا مسایل اقتصاد یا سیاست‌های جاری در یک کنفرانس فرهنگی بحث
 کرده‌اند. من این موضوع را از جهت این که شیوه عمل در این دو پرونده را نشان دهم،